

hvis fuldbyrdelse tillades udsat, eller i perioden mellem idømmelsen af denne straf og tilladelsen til udsættelse af straffuldbyrdelsen.

§ 13 medfører i forhold til den nuværende retstilstand og arbejdsgruppens lovudkast, at adgangen til tilbagekaldelse i anledning af strafbart forhold også omfatter strafbart forhold, begået forud for idømmelsen af den straf, hvis fuldbyrdelse tillades udsat, eller i perioden mellem idømmelsen af denne straf og tilladelsen til udsættelse af straffuldbyrdelsen i de tilfælde, hvor den pågældende er dømt for vedkommende forhold, jf. udtrykket »på ny dømmes for strafbart forhold« i § 13, stk. 2. Bestemmelsen er herved på linie med § 49, nr. 1, om tilbagekaldelse af tilladelse til udgang, § 76, stk. 3, om tilbagekaldelse af tilladelse til strafafbrydelse og § 78, stk. 4, om tilbagekaldelse af tilladelse til anbringelse uden for fængsel eller arresthus i rådets lovudkast.

§ 13 medfører ikke i øvrigt ændringer i forhold til de nugældende regler og praksis på dette område.

5.3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelser om udsættelse og benådning.

Som det fremgår af pkt. 5.3.2. ovenfor, indebærer § 13, stk. 2, sammenholdt med stk. 1 i rådets lovudkast, at der gælder strengere krav for at kunne tilbagekalde en tilladelse som følge af kriminalitet, der er begået forud for meddelelse af tilladelsen (forudgående kriminalitet) end for kriminalitet, der er begået efter, at tilladelsen er givet (efterfølgende kriminalitet). Ved forudgående kriminalitet kræves således, at den pågældende skal være dømt for forholdet, mens der for efterfølgende kriminalitet alene stilles krav om, at den pågældende har begået strafbart forhold.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør også forudgående kriminalitet som hidtil kunne føre til, at tilladelsen tilbagekaldes, selv om den pågældende ikke er dømt forholdet. Det foreslås derfor, at udtrykket »på ny dømmes for strafbart forhold« i § 13, stk. 2, ændres til: »eller nye oplysninger tilvejebringes, hvorefter den dømte, før tilladelsen blev givet, havde begået strafbart forhold«. Det bemærkes herved, at den ændrede formulering ikke tilsigter at udelukke, at der kan ske tilbagekaldelse af tilladelsen i andre tilfælde, hvor der efter almindelige forvaltningsretlige grundsætninger er grundlag herfor.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. §§ 10-13.

5.4. Beregning af straffetiden

5.4.1. Gældende ret

Med straffetidsberegning sigtes til fastlæggelsen af den periode, hvori en idømt straf skal fuldbyrdes. Straffeloven indeholder i §§ 46, 86 og 90 regler herom.

Efter straffelovens § 46 medregnes til straffetiden den tid, i hvilken en indsat uden egen skyld indlægges på sygehus. Efter samme bestemmelse medregnes derimod ikke den tid, i hvilken en indsat unddrager sig strafudståelsen.

Straffelovens § 86 indeholder regler om afkorting med *frihedsberøvelse i anledning af forhold, der indgår i den dom, der medfører afsoning*. Efter straffelovens § 86, stk. 1, skal der, når den dømte har været anholdt, varetægtsfængslet eller indlagt til mentalundersøgelse, afkortes et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen eller indlæggelsen har været, i den idømte frihedsstraf. Frihedsberøvelser, der ikke har været mindst 24 timer, medfører ikke afkorting. Dommen skal indeholde oplysning om varigheden af frihedsberøvelser og indlæggelser, der medfører afkorting. Retten kan i den forbindelse undtagelsesvis bestemme, at hele straffen skal anses for udstået, selv om den idømte straf er længere end den tid, hvori den dømte har været frihedsberøvet eller indlagt. Hvis anke afvises eller frafaldes, træffes en sådan afgørelse ved beslutning af den overordnede ret. Er bødestraf idømt, skal det i dommen bestemmes, at straffen eller en del af denne skal anses for udstået.

Straffelovens § 86, stk. 1, suppleres i stk. 2-5 af bestemmelser om fradrag i tilfælde af kombinationsdom efter straffelovens § 58, indsættelse til udståelse af frihedsstraf som følge af overtrædelse af vilkår i en betinget dom, benådning eller prøveløsladelse samt anholdelse og varetægtsfængsling mv. i udlandet. Ved kombinationsdomme sker afkorting som udgangspunkt i den ubetingede del af straffen, jf. § 86, stk. 2, 1. pkt. Efter § 86, stk. 2, 2. pkt., kan det dog i dommen bestemmes, at afkorting ikke eller kun delvis skal ske i den ubetingede del af straffen. Efter straffelovens § 86, stk. 3, skal frihedsberøvelse, der er sket i anledning af overtrædelse af vilkår fastsat i en betinget dom i medfør af § 57, fradrages efter reglerne i § 86, stk. 1 og 2, når der efter § 60, stk. 1, nr. 3, træffes bestemmelse om fuldbyrdelse af den betingede dom. Det samme gælder efter § 86, stk. 5, i tilfælde, hvor den dømte indsættes til afsoning af frihedsstraf efter at have været anholdt eller varetægtsfængslet på grund af overtrædelse af vilkår for benådning eller prøveløsladelse. Endelig kan retten efter § 86, stk. 4, træffe be-